

DET STORE LØB

efter MORTEN KORCH'S *Roman*

A/S ASA Filmudlejning præsenterer

Det store Løb

efter Morten Korchs roman.

Instruktion: Alice O'Fredericks

Musik: Sven Gyldmark

Sangtekster: Victor Skaarup

Fotografi: Rudolf Frederiksen

Tone: Bent Høyer

Dekorationer: Claus Bremer

Hatte, kjoler og kostymer: Fonnesbech.

Kopi: A/S Nordisk Films teknik

Produktion: Henning Karmark

I HOVEDROLLERNE:

Godsejer Wilhelm Stone	Johannes Meyer
Fru Helene Stone	Katy Valentin
Deres søn, Niels Stone	Poul Reichhardt
Gerda Hein	Lisbeth Movin
Hendes bror, Henrik Hein	Per Buckhøj
Hans datter Kirsten	Grethe Holmer
Sagfører Hemme	Valdemar Skjerning
Hans søn, Claus	William Rosenberg
Baronessen på Stensholt	Helga Frier
Hendes bror, dr. Hessel	Ib Schønberg
Træneren Nich	Peter Mølberg
Hestepasser Kølle	Olaf Nordgreen
Jomfru Madsen	Agnes Rehn
En stuepige	Elsie Jarlbak
Hjælpepigen Jensine	Lis Weibel
En pige	Vera Tørresø

Morten Korchs roman »Det store Løb« er udkommet
i nyt oplag illustreret med billeder fra filmen

DANATEX - KØBENHAVN

Handlingen:

Det er en dejlig varm sommerdag på Fyen. — En flok glade pigespejdere cykler syngende henad landevejen. De passerer det smukke gods »Elleholm« og taler om, hvor lykkelige de mennesker må være, der bor et sådant sted.

Men godsejer Wilhelm Stone er ikke lykkelig. Han var blevet en syg og skuffet mand. Ved sin store svaghed for spil og kvinder havde han ødelagt sit ægteskab — og mistet sin søns hengivenhed. Hans venner og omgangskreds havde trukket sig tilbage fra ham, og han søgte nu trøst hos sin smukke niece — Gerda Hein — en kold og beregnende kvinde. Hans mangeårige rådgiver, sagfører Hemme, der tilbød hende sin juridiske assistance, forstod at udnytte situationen til sin og sin søns fordel.

Niels Stone, der var udvandret til Australien, fik en dag meddelelse om sin fars død, og i den sikre overbevisning, at han var eneste arving, rejste han hjem for at overtage godset. Stor var hans og hans mors skuffelse, da sagfører Hemme meddelte, at godsejeren — medens han levede — havde udstedt et gavebrev på alt, hvad han ejede, lydende på navnet Gerda Hein.

Såret og vred besluttede Niels at klare sig selv. Hans eneste aktiv var en smuk sort galophest — Ibrahim — som hans far havde foræret ham kort før bruddet mellem dem. Med den ville han forsøge at vinde den store præmie, der var udsat i efterårets mest omtalte amatørlob. Efter nogle vanskeligheder lykkedes det ham at få hesten udleveret, og hjulpet af en af sin fars tro tjenestefolk — staldmanden Nicholajsen — begyndte han det hårde arbejde med at træne hesten hos sine gode venner doktor Hessel og dennes søster baronessen på Stensholt.

En dag mødte Niels en sød, ung pige — Kirsten — der var niece af Gerda Hein — en omstændighed, som var lige ved at ødelægge deres venskab, indtil hun en dag åbenlyst viste, at hun stod på hans side; thi alt var ikke som det skulle være ... det gavebrev, som sagfører Hemme og Gerda Hein havde overtalt godsejeren til at underskrive, havde det efter hans pludselige død ikke været muligt at finde. Dette var årsagen til, at sagfører Hemme forhalede boets afslutning. Sagførerens søn, Claus Hemme, der havde kendt Niels fra barn — og altid hadet ham — var ved et tilfælde kommet på sporet af det forsvundne dokument. Han mente, at godsejeren havde skjult det i et hemmeligt rum i det smukke sølvskrin, han lige før sin død havde udsat som ærespræmie til vinderen af »Det store Løb«. De tre sammensvorne på Elleholm vidste ikke, om dokumentet var underskrevet, og derfor gjaldt det om at for-

hindre Niels i at vinde. Claus Hemme — der var leder af godsets stutteri — havde trænet sin egen hest Matador, men turde dog ikke regne med en sikker sejr. Han forsøgte på forskellig måde at forhindre Niels i at deltage i løbet, men trods alt fuldførte han sit ridt, og Ibrahim bragte ham over målet som en flot nummer eet.

Sølvskrinet kom nu i de rette hænder — og det samme gjorde godset Elleholm, for i det hemmelige rum lå ganske rigtigt en skrivelse, der viste, at godsejeren havde opdaget de andres intrige og havde gjort sin søn til universalarving.

Elleholm ledes igen af en Stone, der ved sin side har en sød, ung kone — Kirsten — og glædest af alle er den trofaste Nicholajsen, der som gammel artist slår kolbætter på sin hest, medens han galoperer ud over godsets marker!

Fra ASA-filmen »DET STORE LØB«

Pigelim

Musik: Sven Gyldmark

Tekst: Victor Skaarup

Lyt til sommernattens egen sang,
som fryder forelskede sind.
Den har samme trolldom i sin klang
som fuldmånens dærende skin:

Refrain:

Smil til mig, Pigelim,
hør mit bankende hjertes bøn.
Dans med mig, Pigelim,
gennem natten så lys og skøn.
Kom med mig, Pigelim,
vi går hjem over engen grøn.
Alle fuglene synger i skoven,
når du smiler til mig!
Alle stjernerne blinker foroven
— og så kysser jeg dig!

Der venter een derhjemme . . .

Musik: Sven Gyldmark

Tekst: Victor Skaarup

Der er en gammel vise, som min mor har sunget tit,
den hjælper på numøret, når det går dig rigtig skidt:

Der venter een derhjemme,
det må du aldrig glemme,
hep hep hep — jah,
der venter een derhjemmel

Når alting er imod dig og du taber dit humør,
så ska' du ta' det op igen og synge li'som før:

Der venter een derhjemme,
det må du aldrig glemme,
hep hep hep — jah,
der venter een derhjemmel